

Is de doop noodzakelijk voor redding?

Vervolg op het artikel: “**De Doop afgeschaft?!?**”
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doopAfgeschaft.pdf>

door M.V. Update 6-8-2009. Update 14-4-2020 (links hersteld)

Er bestaat reeds lang een gevaarlijke tendens. Uitspraken worden gedaan als deze: “Is de doop noodzakelijk voor de redding? Nee”. (Typ in Google maar eens “doop noodzakelijk” in!)

Dit is een gevaarlijke en misleidende uitspraak. Men zou dan eigenlijk de doop kunnen afdoen als iets onbelangrijks, iets wat overbodig is, of, zoals ook gebeurt: de doop geheel afschaffen (zoals www.bijbel.nl).

Nu is het wel zo dat men eerst geestelijk wordt wedergeboren. Maar daarna moet men zich in water laten dopen, prompt, overeenkomstig het gebod van onze Heer Jezus. Zie in het geval van Paulus:

En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere” (Hand. 22:16).

Bekering en doop horen bij elkaar. Het ene is geestelijk, innerlijk, onzichtbaar - het andere fysisch, uiterlijk, zichtbaar. Ze horen bij elkaar zoals geest en lichaam.

Een parallel voorbeeld: een jong stel verlooft zich: een intieme overeenkomst met elkaar, maar daarna huwen zij: een openbare overeenkomst met officiële registratie. Wat zou u zeggen van een christelijk stel dat zegt: “wij huwen niet, verloving is genoeg, wij houden immers van elkaar, het huwelijk is onbelangrijk en overbodig”? Is dat ook de geest waarin wij de doop moeten zien? Is dat de Geest van de Schrift? Nee, dat is het zeker niet, geloof en doop horen samen. Ze horen zodanig samen dat Petrus in één ruk zegt:

“... in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht – mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, **de doop, behoudt** nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God om een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus” (1 Petrus 3:20-21).

De doop behoudt in die zin dat de doop de openbare kant is van de wedergeboorte. Men is al wedergeboren, ja, maar de doop geeft daar een openbaar beeld en getuigenis van. De waterdoop is de zichtbare kant van de onzichtbare geestelijke doop, de wedergeboorte.

Wie zich pertinent niet WIL laten dopen, die zondigt tegen Jezus' gebod en kan niet erkend worden als christen door andere christenen, en niet door de gemeente/kerk waarvan men deel uitmaakt. Dat is in de hele kerkgeschiedenis ook altijd zo geweest. Net zomin als twee niet-gehuwde samenwonenden als echtpaar kunnen erkend worden, net zomin kunnen pertinente doopweigeraars als christen erkend worden door hun gemeenschap. Net zozeer als twee samenwonenden zondigen tegen de richtlijnen van de Schrift, net zozeer zondigen doopweigeraars tegen Gods bevel!

Zij die de doop hebben afgeschaft, of als onbelangrijk hebben voorgesteld, moeten zich bezinnen over wat zij aanrichten. Hoevelen hebben zij niet tot ‘gemakkelijke’ bekeerlingen gemaakt en hen daarom juist niet bekeerd? Dit is een strik van de duivel. Zij die de doop hebben afgeschaft zouden er beter aan doen na te gaan of zijzelf wel het recht hebben om te onderwijzen. Getrouwe christenen die bijbelleraars hebben die de doop hebben afgeschaft, doen er goed aan hen te berispen en te corrigeren aan de hand van de Schrift, en als zij zich na enkele vermaningen niet bezinnen moeten ze **openlijk afgewezen** worden: 2 Thessalonicenzen 3:6 en Romeinen 16:17.